

POKROVITELJ
49. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kolinda Grabar-Kitarović
Predsjednica Republike Hrvatske

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU
Ministarstvo kulture Republike Hrvatske,
Grad Varaždin i Varaždinska županija

ZLATNI SPONZORI

SREBRNI SPONZOR

BRONČANI SPONZORI

MEDIJSKI POKROVITELJI

OSTALI SPONZORI

BRANDOVI

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 49. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

PRODAJA ULAZNICA

Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 (0)42 311 907,
office@vkv.hr, www.ticketshop.hr | Ticketshop trgovine

KONTAKT INFORMACIJE
CONTACT INFORMATION

Koncertni ured Varaždin
Concert Agency Varaždin
A. Cesarca 1,
42 000 Varaždin, Hrvatska
Tel/fax: +385 (0)42 212 907
e-mail: uprava/managemen info@kuv.hr
ured/office: office@vkv.hr
www.vkv.hr

VARAŽDINSKE

BAROKNE

VEČERI
20.9.-1.10.2019.

Ponedjeljak, 30. rujna, 20.00 sati
Crkva Sv.Nikole

Zagrebački solisti

Sreten Krstić, koncertni majstor
Krunoslav Marić, Saki Kodama, Davor
Philips, Ivan Novinc,
Mislav Pavlin, violine
Hrvoje Philips, Marko Otmačić, viole
Smiljan Mrčela, Jasen Chelfi, violončela
Mario Ivelja, kontrabas
Dario Golčić, oboa
Pavao Mašić, čembalo

Johann Sebastian Bach

Koncert za tri violine u D-duru, BWV 1064R

*Bez oznake tempa**Adagio**Allegro*

solisti: Saki Kodama, Ivan Novine, Mislav Pavlin

Johann Sebastian Bach

Koncert za dvije violine u d-molu, BWV 1043

*Vivace**Largo ma non tanto**Allegro*

solisti: Sreten Krstić, Krunoslav Marić

Johann Sebastian Bach

Koncert za violinu u E-duru, BWV 1042

*Allegro**Adagio**Allegro assai*

solisti: Sreten Krstić

Johann Sebastian Bach

Koncert za violinu i obou u c-molu, BWV 1060a

*Allegro**Adagio**Allegro*

solisti: Sreten Krstić – violina, Dario Golčić - oboa

Johann Sebastian Bach

Suita za orkestar br.3 u D-duru, BWV 1068

*Air***Johann Sebastian Bach**

Dobro ugođeni klavir, 2. knjiga

Preludij u d-molu, BWV 875

(obrada S.Krstić)

Johann Sebastian Bach

Fuga iz Velike fantazije i fuge u g-molu, BWV 542

(obrada P.Mash)

Johann Sebastian Bach

Preludij i fuga u d-molu, BWV 539

(obrada S.Krstić)

Iako prije svega poznat kao virtuoz na instrumentima s tipkama, posebice orguljama, **Johann Sebastian Bach** (1685-1750) je bio i odličan violinist. Na dvoru u Weimaru gdje je u razdoblju od 1708. do 1717. djelovao kao orguljaš i čembalist bio je - kao violinist ili violist - i član dvorskog orkestra, a 1714. je dobio naziv *Konzertmeister*. U Weimaru se susreće i s talijanskom glazbom koja će bitno utjecati na njegov koncept instrumentalnog koncerta. Intenzivno je proučava, a posebno je očaran Vivaldijevim violinskim koncertima koje transkribira za orgulje i čembalo i od kojeg preuzima formu temeljenu na *ritornellu* (refrenu) te trodijelan *da capo* oblik.

Odličan poznavatelj instrumenta, što najbolje pokazuju njegove sonate i partite za violinu solo, Bach je ostavio tek četiri violinska koncerta: dva za jednu, jedan za dvije i jedan za tri violine. Pritom Koncert za tri violine u D-duru, BWV 1064R kao ni Koncert za violinu i obou u c-molu BWV 1060a danas ne postoje u izvornom obliku. Sačuvani su u obradama koje je Bach napravio za instrumente s tipkama. Prvi je tako rekonstrukcije Koncerta za tri čembala u C-duru BWV 1064, a drugi Koncerta za dva čembala u c-molu BWV 1060.

Vrijeme nastanka violinskih koncerata se ne može sa sigurnošću utvrditi. Dvije su mogućnosti. Napisani su za potrebe dvora u Cöthenu gdje je Bach od 1717. do 1723. djelovao na mjestu kneževskog dvorskog dirigenta i gdje – zbog toga što je dvor bio kalvinistički – nije bilo potrebe za crkvenom glazbom pa je tamo nastala većina njegovih svjetovnih komornih i orkestralnih skladbi za različite dvorske prigode i potrebe (svečanosti, komorno muziciranje, podučavanje). Ili su nastali odnosno prerađeni u Leipzigu za potrebe koncerata *Collegium musicum*, studentskog glazbenog društva koje je redovito održavalo javne koncerte u jednoj od leipziških kavana, a koje je Bach počevši 1729. vodio punih dvanaest godina. U svakom slučaju svi slijede trostavačnu shemu talijanskog koncerta s brzim, virtuoznim krajnjim stavcima polifone fature temeljenim na formi s *ritornellom* i središnjim polaganim s razvijenom melodijom u solističkoj dionici.

Iako su orkestralne suite u Bachovo vrijeme bile iznimno popularne – samo je Telemannovih sačuvano 135 - on ih je napisao tek četiri. Naziv uvertira, kako ih i Bach označava, odnosi se na uvodni stavak napravljen na način francuske uvertire. Termin je u to doba u Njemačkoj bio uobičajen za orkestralnu suitu u francuskom stilu kojoj je takav stavak obavezno prethodio. Te su suite nastale u različitim razdobljima Bachova stvaralaštva i smatra se da nisu zamišljene kao ciklus poput Brandenburških koncerata. *Treća suite u D-duru* BWV 1068 nastala je u Leipzigu oko 1730. Napisana je za trubu, obou, timpane, gudače i basso continuo. Nakon uvertire slijede četiri stavka od kojih je drugi *Air* namijenjen samo gudačima i jedna je od najpopularnijih skladbi koje je Bach napisao.

Dobro ugođen klavir je ciklus od 24 preludija i fuga koji se kromatski nižu u svim tonaliteta. Naslov se odnosi na ugodbu koja je omogućila uporabu svih tonaliteta kao i modulaciju u udaljenije tonalitete. Bach je napisao dvije knjige Dobro ugođenog klavira. Prva je nastala u Cöthenu, a druga u Leipzigu. Po svojoj prilici je napisana i u pedagoške svrhe – skladateljske i izvodilačke. U fugama daje pregled svih postojećih kontrapunktskih postupaka dok preludiji donose različite kombinacije tada postojećih oblika i vrsta.

Fuga iz *Velike fantazije i fuge* u g-molu BWV 542 je najvjerojatnije nastala na temelju improvizacije prigodom Bachove audicije za orguljaša u crkvi Sv. Ivana u Hamburgu. U prilog tome govori tema na nizozemski narodni napjev *Ik ben gegroet van...* koju je Bach dobio da pokaže svoje improvizacijske sposobnosti. Prema Christophu Wolffu izbor teme je Bachov *hommage* Johannu Adamu Reinckenu koji je rođen u Nizozemskoj, a kojeg je skladatelj iznimno cijenio i tada vjerojatno susreo u Hamburgu.

Preludij i fuga u d-molu, BWV 539 nastali su nakon 1720., vjerojatno u Leipzigu, a fuga je Bachova obrada drugog stavka njegove Sonate u g-molu br. 1 za violinu solo.

Ansamb **Zagrebačkih solista** osnovan je 1953. godine u okviru Radio Zagreba, pod umjetničkim vodstvom glasovitoga violončelista Antonija Janigra. Tijekom više od šest desetljeća – pod umjetničkom palicom jednako znamenitih koncert majstora, poput Dragutina Hrdjoka, Tonka Ninića, Anđelka Krpana i Borivoja Martinića-Jerčića – Zagrebački solisti odražavaju kvalitetu muziciranja na zavidnoj razini, a koju redovito prezentiraju i na prestižnim svjetskim koncertnim pozornicama. Od 2012. godine Ansamb nastupa uz glasovitoga violinista Sretena Krstića kao svojega koncert majstora, a ujedno i koncert majstora Münchenske filharmonije.

Do sada su Zagrebački solisti održali gotovo 4000 koncerata na svim kontinentima, u najvećim svjetskim centrima i najslavnijim koncertnim dvoranama kao što su Musikverein (Beč), Concertgebouw (Amsterdam), Royal Festival Hall (London), Berlin Philharmonic Hall, Tchaikowski Hall (Moskva), Santa Cecilia (Rim), Carnegie Hall (New York), Opera House (Sydney), Victoria Hall (Ženeva), Teatro Real (Madrid), Teatro Colon (Buenos Aires), itd. Redovito su gostovali na najpoznatijim glazbenim festivalima poput onih u Salzburgu, Pragu, Edinburghu, Berlinu, Bergenu, Barceloni, Istanbulu, Pradesu Ossiachu, Dubrovniku i drugdje, a uz njih su muzicirali brojni ugledni solisti, primjerice – Henryk Szeryng, Alfred Brendel, Christian Ferras, Pierre Fournier, Leonard Rose, James Galway, Jean-Pierre Rampal, Aldo Ciccolini, Katia Ricciarelli, Lily Laskine, Zuzana Ruzičkova, Mario Brunello, Isabelle Moretti, Guy Touvron, Ray Chen i mnogi drugi.

Zagrebački solisti izvode repertoar koji uključuje barokna, klasicistička, romantička, ali i djela suvremene glazbe, s posebnom pažnjom usmjerenom na aktualizaciju ranijih, ali i predstavljanje mladih generacija hrvatskih skladatelja. Snimili su više od sedamdeset nosača zvuka, i to za kompanije poput kuća Vanguard, EMI, ASV, Eurodisc, Melodia, Hispa-vox, Pickwick i Croatia Records. Od recentnijih se izdanja ističe nosač zvuka s djelima Ernesta Cordera, a kojega su snimili s istaknutim solistima – violinistom Guillermom Figuerom te gitaristom Pepeom Romerom (kuća Naxos, 2010.), a koji je i nominiran za nagradu Latin Grammy. U lipnju 2014. godine Ansamb je također izdao i kompaktni disk s djelima Borisa Papandopula, s pijanistom Oliverom Triendlom, a koji je upravo oduševio i domaću i inozemnu kritiku. Zagrebačkim solistima dodijeljene su mnoge visoke nagrade i priznanja, među kojima se ističu: prva nagrada u Mar del Plati (za album Koncerti 18. stoljeća), Medalja Pablo Casals, Medalja Elisabeth Sprague Coolidge (za izvođenje suvremene glazbe), nagrade Vladimir Nator, Milka Trnina, Josip Štolcer Slavenski za najbolju izvedbu djela hrvatskoga skladatelja; zatim nagrade Ivan Lukačić Varaždinskih baroknih večeri, Villa Manin, UNESCO, Nagrada Grada Zagreba, Srebrni kompaktni disk diskografske kuće Croatia Records, Orden za zasluge naroda sa srebrnim zracima, Plaketa Grada Zagreba, više hrvatskih diskografskih nagrada Porin (1994. godine za životno djelo), Srebrna plaketa Hrvatske glazbene mladeži i brojne druge. U 2010. godini Ansamb je nagrađen nagradom Orlando Grand Prix za osobite umjetničke doprinose u ostvarenju cjelokupnoga programa Dubrovačkih ljetnih igara.

Sreten Krstić je rođen 1953. godine u Beogradu. Violinu je počeo svirati sa sedam godina, a od 1980. je koncertni majstor Münchenske filharmonije. Na tom položaju djeluje još iz doba legendarnoga šefa-dirigenta Sergia Celibidachea. Bio je i koncertni majstor Svjetskog orkestra mladih te nastupao sa solistima poput Henryka Scheringa i Pierrea Fourniera te pod ravnanjem dirigenta poput Jeana Martinona i Bernarda Kleea. Kao solist surađivao je sa slavnim dirigentima, među kojima su Sergiu Celibidache, James Levine, Zubin Mehta, Hiroshi Wakasugi, Horst Stein, Václav Neumann ili Dmitrij Kitajenko, a karijera ga vodi u gotovo sve europske zemlje, Japan, SAD i Rusiju. Snimao je za sve radijske i televizijske postaje bivše Jugoslavije, Bavarski radio, Zapadnonjemački radio, BBC (Manchester), Grčki radio (Solun) te za diskografske kuće PGP, Thorofon, Arte Nova Classics i dr. Za njih je ostvario više kompaktnih ploča, kako solističke, tako i komorne glazbe. Godine 1985. utemeljio je Gasteig-Trio München, 1996. Filharmonijski gudački sekstet, a 1999. Komorni orkestar Filharmonijski solisti, čiji je i umjetnički voditelj. Iste godine postaje i članom Glasovirskoga trija Gelius. Svira na violini koju je 1760. izgradio Nicola Gagliano.